

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 231.

Göteborg den 25 jan. 1965.

Käraste lilla Hella!

I dag kom ditt brev nr 228 och jag tackar såååå hjärtligt. Vi var alltså hemma på Stockholmsgatan lördagen den 16 ds kl. 21 för att ta emot telefonsamtal Granada Hills. Det kom kl. 22.30 ungefär. Och du ska tro att det var roligt att höra Dodos röst efter 16 år, som hon sa. Vi hörde för resten alla 6 rösterna. Barnen sjöng. Bernie hälsade dels på engelska och dels på svenska, vilket senare drabbade mej. Hur står det till, sa han. Va, talar du svenska, sa jag. Så var det samtalet slut. Den 23 ds hade vi ännu ett brev från Dodo. Jag skrev samma dag och kände mej skamsen att hon kom före. Det var ju vi som skulle tacka "för senast!" Dodo skulle nog vilja ge bra mycket fär att få komma hit över ett tag. Naturligtvis då hennes mamma och pappa är hemma. Det är så för väl att hon får träffa er nästa år, även om det änte blir i Sverige. Beträffande de brev som vi har skrivit/oss emellan under mer än 40 år, så har jag tänkt så här: Den dag jag inte mera är till, så får du ta hand om alla både dom som du skrivit och kopiorna av dom som jag tillställt dej. Om du vill ha dom dessförinnan, så kan vi nog ordna det också. Likadant får David göra med alla brev som gått mellan honom och mej under samma dessa 40 år. Men jag har nog inte sagt något till honom därom ännu. I dag är det den 26 jan. Jag har varit hos Emma Jansson på Sprängkullshemmet. Jag sa att jag höll på att skriva till dej och frågade om jag skulle hälsa. Emma är 88 år och har haft diverse hjärnblödningar. Hon är rätt pigg och uppe och i dag var hon riktigt glad. Hon sa att hon kom ihåg er som nyförlovade. Nämnade om Oscar Fredriks kyrka och sånt som gjorde att jag förstod att hon nog kom ihåg er. Annars är det lite dåligt med hjärnan och minnet å sånt. I morse ringde Naemi Carlberg och talade om att Hulda var död. Hon skulle väl fylla 77 år nu i vår. Hon sa att eller halvlåg på sin soffa när dom kom upp i hennes lägenhet i går kväll. Och hade nog varit död flera timmar. Men lätt hade det tydligen gått. Hjärtat hade liksom bara stannat. Hon hade början till kallbrand i sina fötter, så doktorn sa att det var lyckligt att hon slapp från allt det smärtsamma och svåra som skulle blivit hennes lott om/hon fått leva. På fredag skall hon jordfästas i Tabernaklet och sedan föras till Broddetorp där hennes make vilar. På lördag har jag också en begravning. Det är Hilma Johnson, 91 år. Det var om henne jag berättade en gång att hon gav dej en gång 10:- kr. Hon gjorde det av tacksamhet för att mamma en gång för 60-65 år sen skickade med en vän kr. 2:- till Hilma, då hon var sjuk. Stor peng då. Har just ringt Mirjam och framfört eran hälsning. Hon är ju så tacksam för alla som tänker på dom. Hon sa att Ernst är en aning bättre än han var från början. Men hon vågar inte säga mer. Och käkarna är mycket sparsamma med sina yttranden. I dag, då Mirjam var hos honom, var han mycket trött. Vi säger nog till vår Gud att vi tycker att Ernst hade mer att göra bland sina kära och oss. Vi får väl se vad han gör. Med de två här nämnda begravningarna har jag haft sex stycken på mindre än 6 veckor. Det kostar mycket pengar också. Men jag är så glad att jag i de flesta fall kan göra en inbetalning till Linnéakyrkans Minnesfond. Det har skett i 3 fall av dessa. En kistbukett kostar i mitt fall 20:- kr. och då ger jag samma belopp till församlingen, där det passar. Och då tycker jag att dessa pengar är räddade. Jag har väl förut sagt att jag inte önskar en massa blommor vid min egen begravning. Ge pengan till något nyttigare! Förstår du?! Du undrar om inte Lisa och David ska bygga sej en stuga. Det var ju förr deras dröm. Men det är nog inte så lyckligt för så gamla människor att sätta i gång och bygga. Man blir ju inte starkare med åren utan troligen tvärtom. Och när då hustrun i familjen ska läsa sej ner i graven - för så blir det väl om hon inte tröttnar - så blir det för mycket jobb för karlen.

Det var konstiga sifferor ni har på blodtrycket. Men den första kanske gäller HB och de senare blodtrycket? Ja, det kvittar ju, bara ni inte har för högt. Så väl att det kommit erkännande på dom där rosorna. Ack ja! sa mamma. Vad konstigt en del folk är! Ska nu den där Marianne katolicera dom som hon skulle vinna för Gud och den protestantiska församlingen!?! Skulle inte något av Martins barn ta studenten? I år eller skedde det redan förra året? Ja, jag tycker nog att våra missionsmedel användes allt för lätt-sinnigt i ett sånt fall som Martins. Jag vet inte om jag sagt att den 3/2 kommer Egron till oss med Japan-filmen. Det skall bli roligt. På söndag börjar Folke Wahlén sin skolferietjänst hos oss, som varar i månad. Så kommer han tillbaka i höst och stannar hos oss. I söndags hade jag ett par nyinflyttade vänner med mej hem på kyrkkaffe. Dom heter Harald och Agnes Nordin och har kommit från Kiruna. Jag antar att dom

är mellan 55 och 60 år och alldeles förtjusande människor. Han är byggnads-ingenjör vid Statens Järnvägar. Agnes säger att hon en gång för länge sen, ja hon sa att det var strax efter mammas död för resten, -var bjuden hem till oss på kaffe. Hon var så lessen att hon inte hade en blomma med sej. Och männi-skan ger sej ut och plockar vilda blommor och får till en bukett som alla be-undrade. Dom stortrivs i Gbg fastän dom inte ännu fått någon lägenhet. Bor i möblerat rum med egen ingång och VC och allt. Men ändå! Får en lägenhet på Hisingen på 3 rum och kök för kr. 450:- pr månad. Dom är såna där gammaldags regåla baptister.

Du undrar vad jag vill ha från Japan. Jag vill faktiskt inte ha nånting att pryda mitt hem med. Det räcker med det jag har även sen fiskargubben och dom figurerna som ligger nerpackade har "flyttat hem" till Uppsala. Vi talade en gång om att du skulle se dej om efter en klänning till mej i USA. Men jag undrar om du skall göra det. Det kan ju bli misslyckat med storlek å sånt. Så mängder sv hälsningar till er båda och om det passar kan du ju hälsa flickorna också ätte

Bnlga